

Ο Χριστός χώρισε και χωρίζει τους ανθρώπους σε δυο κατηγορίες. Αντίθετες και αντιλεγόμενες...!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Οι δύο προφητείες του Συμεών

Δύο προφητείες βλέπουμε στην ευαγγελική περικοπή της Υπαπαντής. Ποιός ο

προφήτης; Ο πρεσβύτες Συμεών. Πήρε ο Συμεών στα γερασμένα του χέρια το θείο Βρέφος, τον ενανθρωπήσαντα Θεό, και είπε τις δύο προφητείες. Η μία είναι γενική προφητεία· αναφέρεται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και αφορά όλους τους ανθρώπους: «Αυτός θα γίνει η αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί Ισραηλίτες. Θα είναι σημείο αντιλεγόμενο.» (Λουκ. 2,34). Ο Χριστός σημείο αντιλεγόμενο. Έγινε και στην εποχή του, έγινε στους 20 αιώνες που πέρασαν, γίνεται και σήμερα.

Ο Χριστός χώρισε και χωρίζει τους ανθρώπους σε δύο κατηγορίες. Αντίθετες, αντιλεγόμενες οι δύο παρατάξεις. Από το ένα μέρος είναι εκείνοι, που τον πιστεύουν για Θεό και Σωτήρα τους· από το άλλο μέρος εκείνοι, που τον αρνούνται και τον βρίζουν και τον πολεμούν. Από το ένα εκείνοι, που τον προσκυνούν από το άλλο εκείνοι, που ακονίζουν τα μαχαίρια τους για να τον εξοντώσουν.

Γύρω από το πρόσωπο του Χριστού γίνεται η μεγάλη μάχη στην ιστορία. Για το Χριστό γράφτηκαν οι ωραιότεροι ύμνοι· για το Χριστό γράφτηκαν και τα ασεβέστερα βιβλίο.

Ενώπιον της μορφής του Χριστού περνούν όλοι οι άνθρωποι, και καλούνται όλοι να πάρουν κάποια θέση. Ή θα τον πιστεύσουν και θα τον λατρεύσουν, ή θα τον αρνηθούν και θα τον πολεμήσουν. Ανάλογα με τη θέση που παίρνει καθένας στο πρόβλημα του Χριστού, είναι και η στάση του μέσα στη ζωή. Θα είναι πτώση ή ανάσταση. «Αυτός θα γίνει η αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί». Όσοι τον αρνούνται είναι σαν να πέφτουν. Τσακισμένες υπάρξεις! Όσοι τον πιστεύουν, αυτοί ανίστανται, σηκώνονται ψηλά, δοξάζονται.

Η πρώτη προφητεία εκπληρώθηκε και συνεχώς εκπληρώνεται. Ο ζωντανός Χριστός προκαλεί και σήμερα αμφιλεγόμενες συζητήσεις. Το πάθος, με το οποίο πολεμούν το Χριστό, αλλά και το πάθος, με το οποίο οι πιστοί τον αγαπούν, φανερώνουν ότι ο Χριστός δεν είναι νεκρός, αλλ' είναι ο ζωντανός Θεός. Ο Χριστός δεν είναι πρόσωπο του παρελθόντος μόνο, αλλά και πρόσωπο του παρόντος.

Την άλλη προφητεία του ο Συμεών απευθύνει στην Παναγία Μητέρα και αφορά μόνο αυτήν: «Χαρά για τον κόσμο το θείο Βρέφος. Αλλά για σένα, Μητέρα, θάρθει στιγμή, που την ψυχή σου την ευαίσθητη θα την ξεσχίσει κοφτερό μαχαίρι, θα είναι η ρομφαία του πόνου.» (Λουκ. 2, 35)

Πρόκειται για μία προφητεία, που εκπληρώθηκε όταν η Παναγία αντίκρισε πάνω στο Γολγοθά εσταυρωμένο τον Υιό της.

Η υπόσχεση του Συμεών

Οι δύο προφητείες που είπε ο Συμεών για το Χριστό, εκπληρώθηκαν καταπληκτικά. Αλλά δεν εκπληρώθηκαν μόνο όσα είπε ο Συμεών για το Χριστό. Αλλά και όσα ελέχθησαν πριν στο Συμεών για το Χριστό. Εκπληρώθηκε η υπόσχεση, που έδωσε το Πνεύμα το Άγιο στο Συμεών. Μία υπόσχεση μοναδικής σημασίας.

Άνθρωπος «δίκαιος και ευλαβής» ο Συμεών, ζούσε με τη λαχτάρα του ερχομού του Μεσσία. Ήταν «προσδεχόμενος παράκλησιν τῷ Ἰσραὴλ». Η ευλάβειά του και ο ζωηρός μεσιακός του πόθος προσείλκυσαν τη χάρι του Θεού. Και το Πνεύμα του Θεού, το Άγιον Πνεύμα, του έδωσε μία συγκινητική και μεγαλειώδη υπόσχεση:

-Συμεών, δεν θα δεις θάνατο, προτού να δεις Εκείνον, που θάρθει και θα είναι ο χριστός Κυρίου, ο «κεχρισμένος» Βασιλιάς του κόσμου. Κυρτωμένη η ράχη του Συμεών από τις δεκαετίες. Εξασθενημένες οι δυνάμεις του. Ο θάνατος σαν φυσικό επακόλουθο αναμένεται. Και όμως, ο Συμεών πιστεύει στην υπόσχεση, που του έχει δώσει ο Θεός. Οι υποσχέσεις των ανθρώπων πολλές φορές αθετούνται· οι υποσχέσεις όμως που δίνει ο Θεός εκπληρώνονται πάντοτε. Δεν μπορούν να μην εκπληρωθούν. Και η υπόσχεση, που είχε δώσει στο Συμεών, ήρθε στιγμή που εκπληρώθηκε. Τα γεροντικά μάτια του Συμεών αντίκρισαν το ποθούμενο. Ο Μεσσίας έρχεται στο Ναό «τεσσαρακονθήμερος». Ο Συμεών τον υποδέχεται. Ο παλαιός κόσμος υποδέχεται το νέο κόσμο. Η Παλαιά Διαθήκη υποδέχεται την Καινή Διαθήκη. Τα γεροντικά μάτια του Συμεών συναντώνται με τα αθώα μάτια του θείου Βρέφους.

Η μεγάλη στιγμή της εκπληρώσεως της υποσχέσεως έχει φτάσει. Η μεγάλη χαρά είναι γεγονός. Ο Συμεών απολαμβάνει το θέαμα. Και ευτυχισμένος πλέον μπορεί να φύγει από τον κόσμο αυτό. Ζητάει απόλυση: «Νυν απολύεις τον δουλόν σου, Δέσποτα».

Θα πεθάνουμε, αλλά πώς;

Η υπόσχεση στο Συμεών σαν ευχή ισχύει για κάθε άνθρωπο. «Μη ιδείν θάνατον» αλλά στο «πριν ή ίδη τον χριστόν Κυρίου». Η έμφαση δεν είναι στο «Μη ιδείν θάνατον», άλλα στο «πριν ή ίδη τον χριστόν Κυρίου». Να μη πεθάνει κανείς! Αν σταματήσει στο σημείο αυτό η ευχή, αποτελεί ουτοπία. Όσο κι αν ευχόμαστε «Χρόνια Πολλά», κάποτε τα χρόνια αυτής της ζωής τελειώνουν. Ο άνθρωπος γεννιέται και πεθαίνει. Όποιος μπαίνει σ' ένα σταθμό του τραίνου, θα βγει σε κάποιον άλλον. «Οι άνθρωποι μια φορά πεθαίνουν..» (Έβρ. 9,27).

Το να μην πεθάνουμε λοιπόν είναι αδύνατο. Οπωσδήποτε θα πεθάνουμε. Και αιωνόβιοι να γίνουμε, σαν τον Συμεών, πάλι κάποια μέρα θα συναντήσουμε το θάνατο. Το θέμα είναι, προτού να συναντήσουμε το θάνατο, να συναντήσουμε κάποιον άλλο, που γλυκαίνει το θάνατο και τον κάνει ακίνδυνο και ανίσχυρο. Κι αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός. Να μη δούμε το θάνατο, προτού να γνωρίσουμε το Χριστό.

Πολλοί προ Χριστού επιθύμησαν να δουν το Μεσσία, το Χριστό, αλλά δεν αξιώθηκαν. Πέθαναν χωρίς να δουν την επιθυμία τους να εκπληρώνεται. Διότι ο Χριστός δεν είχε έλθει στη γη. Αλλ' ήδη ο Χριστός ήλθε. Και ήλθε για όλους τους ανθρώπους, για να τον γνωρίσουν και να τον ζήσουν όλοι. Όπως ο ήλιος ανατέλλει για όλους, έτσι για όλους ανέτειλε ο ήλιος Χριστός. Κι όμως πολλοί περνούν τη ζωή αυτή, χωρίς να θελήσουν να δουν το Χριστό, χωρίς να πιστέψουν στο Χριστό, χωρίς να δεχτούν το Χριστό για Σωτήρα τους.

Ζουν χωρίς Χριστό, και πεθαίνουν χωρίς Χριστό. Δυστυχισμένοι άνθρωποι! Ζωή χωρίς Χριστό σημαίνει ζωή χωρίς νόημα· θάνατος χωρίς Χριστό σημαίνει σκοτάδι ατέλειωτο. Ζωή χωρίς Χριστό σημαίνει δυστυχία· θάνατος χωρίς Χριστό σημαίνει αιώνια δυστυχία.

Να έχουμε δει το Χριστό! Ευχή για τη δική μας ζωή και για τη ζωή των συνανθρώπων μας ας είναι το «Το να μη πεθάνουμε προτού να γνωρίσουμε το Χριστό». Αυτό μεταφράζεται ως εξής:

1. Να μην πεθάνουμε σε στιγμή αμφιβολίας και ολιγοπιστίας. Έρχονται στιγμές, και στα πιο φωτεινά μυαλά, και στους πιο μεγάλους αγίους, που αισθάνονται εσωτερικό τράνταγμα. Ζάλη αμφίβολων λογισμών τους ταλαιπωρούν. Λογισμοί απιστίας σαν σφίγγες του Διαβόλου τους ενοχλούν. Είναι σατανικές στιγμές. Αλλοίμονο, αν μας βρει ο θάνατος σε τέτοιες στιγμές! Να μας βρει σε στιγμή, που η ψυχή ολόθερμα πιστεύει, σε στιγμή που η πίστη είναι τόσο πολλή, ώστε με χαρά αντικρίζει το θάνατο, σαν το γεφύρι που θα μας φέρει κοντά στο Θεό.

2. Να μην πεθάνουμε προτού να καθαρισθούμε και να λουσθούμε στο λουτρό της

Εξομολογήσεως. Έρχονται στιγμές, που σαν τους χοίρους πέφτουμε στη λάσπη της αμαρτίας και σαν τα σκουλήκια σερνόμαστε σε ακόλαστα πάθη. Αλλοίμονο, αν μας βρει ο θάνατος τη στιγμή της αμαρτίας, πάνω στην παραζάλη του κακού! Τι τρομερό, ανεπανόρθωτο κακό! Όχι! Να μας βρει σε στιγμή μετανοίας και αγώνα! Σκέπτεται την αμαρτία ο πιστός, λογίζεται το αβέβαιο της στιγμής του θανάτου του, και μαζί με τον υμνογράφο παρακαλεί: «Και καθάρισέ με πριν με πάρεις από αυτό τον κόσμο».

3. Να μην πεθάνουμε χωρίς το εφόδιο της αιωνίου ζωής. Να μην πεθάνουμε έξω από την Εκκλησία, χωρίς εκκλησιαστική ζωή. Ο Συμεών συνάντησε το Χριστό μέσα στο Ναό. Μέσα στην Εκκλησία βρίσκεται ο αληθινός Χριστός. Μη ζητάτε το Χριστό έξω απ' την Εκκλησία. Στην Εκκλησία όχι απλώς συναντάς το Χριστό, αλλά τον παίρνεις, ας επιτραπεί να πούμε, στην αγκαλιά σου, όπως τον πήρε στην αγκαλιά του και ο Συμεών. Κι ακόμα περισσότερο, μέσα στην Εκκλησία παίρνεις το Χριστό μέσα σου, γίνεσαι ένα με το Χριστό.

Μικρή και μεγάλη υπαπαντή

Τι όμορφο να έρθει ο θάνατος σε στιγμή πίστεως, σε στιγμή καθαρμού, σε στιγμή θείας Κοινωνίας! Ας γίνει τούτο ευχή όχι μόνο για τον εαυτό μας, αλλά και για τους άλλους, Ένα πλήθος συγγενών μας, γνωστών μας, φίλων μας, ζουν χωρίς Χριστό, μακριά από το Χριστό. Ολόθερμη ας γίνει η προσευχή μας: «Μη ιδείν θάνατον, πριν ή ιδωσι τον χριστόν Κυρίου», Μην επιτρέψεις, Κύριε, να έρθει ο θάνατος έτσι όπως είναι τώρα οι άνθρωποι μας. Δώσε πρώτα μετάνοια, και ύστερα «εν μετανοία και εξομολογήσει παράλαβε».

Όποιος στη ζωή αυτή έχει συναντήσει το Χριστό, είναι ήρεμος, φεύγει ήρεμος απ' αυτό τον κόσμο. Και σαν έρθει η στιγμή του τέλους, επαναλαμβάνει το «Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα». Συνάντησες εδώ το Χριστό; Καθαρότερα και τελειότερα θα τον συναντήσεις εκεί. Εδώ Τον συνάντησες με πίστη. Εκεί θα Τον δεις πρόσωπο προς πρόσωπο. Θα Τον δεις με τα μάτια σου. Εδώ πήρες το Χριστό στη θεία Κοινωνία, αλλά καλυπτόμενο από τα στοιχεία του άρτου και του οίνου. Εκεί θα απολαύσεις τη θεανδρική μορφή Του. Εδώ συνάντησες Τον σαν σε σκιά. Εκεί θα Τον συνάντησης ολοφώτεινο. Εδώ είναι η μικρή υπαπαντή. Εκεί θα είναι η μ ε γ ά λ η υπαπαντή.

Αλλά από τη μικρή υπαπαντή εξαρτάται η μεγάλη υπαπαντή, η συνάντησή μας στον ουρανό με τον γλυκύτατο Ιησού Χριστό.

Πηγή: Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη, «Σημεία Θεοφανείας».